

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/82/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200155
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200155.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárske družstvo v Kráľovej pri Senci, IČO: 00 192 074, Kráľová pri Senci, právne zastúpeného: SODOMA VULGAN, spol. s. r. o., Kominárska 2, 4, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4908/2013-510 zo dňa 03.12.2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/19/2014-83 zo dňa 01.03.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/19/2014-83 zo dňa 1. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 4908/2013-510 zo dňa 03.12.2013. Žalovaný týmto rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 16.500 Eur za nesplnenie povinnosti podľa § 31 ods. 2 zákona č. 405/2011 Z. z. o rastlinolekárskej starostlivosti a o zmene zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“). Žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom preskúmania v danom prípade je rozhodnutie o uložení pokuty, teda individuálny správny akt vydaný v administratívnom/správnom trestaní s tým, že v ďalšom poukázal na viaceré zásady správneho trestania. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu námietok žaloby dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa, aj žalovaný, postupovali v konaní súladne s uvedenými zásadami ako aj zásadami správneho konania (§ 3 Správneho poriadku) a preto nevyhoveli námietkam žaloby, ako boli vymedzené žalobcom.

Mal za to, že v danom prípade medzi účastníkmi konania v zásade ani nie je sporné, že skutok sa stal. Líšia sa ich názory strán v otázke osoby zodpovednej za protiprávne konanie. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že neexistuje dôkazová aplikácia prípravku na ochranu rastlín a že nemohlo dôjsť k naplneniu hypotézy právnej normy. Z vykonaného dokazovania pre krajský súd nesporne vyplynulo, že letecká aplikácia prípravkov u žalobcu dňa 01.07.2013 bola vykonaná v rozpore so zákonom tak, ako to bolo žalovaným a správnym orgánom prvého stupňa kvalifikované. Zo skutočnosti, že žalobca uloženú pokutu v rámci splátkového kalendára spláca, vyvodil, že žalobca jej opodstatnenosť uznáva.

V otázke, či bola prvostupňovým orgánom správne ustálená osoba zodpovedná za toto protiprávne konanie, sa súd plne stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca je tou osobou, ktorá bola zodpovedná za vykonanie leteckej aplikácie prípravku na ochranu rastlín na základe objednávky prostredníctvom letca D. Y. - Trans - Let.

V ďalšom krajský súd pripomenul, že použitie leteckej aplikácie prípravkov na ochranu rastlín je zásadne podmienené povolením Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave (ďalej len „ÚKSÚP“) s tým, že subjektom skutkovej podstaty tohto správneho deliktu môže byť len fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba profesionálny používateľ, ktorý je povinný predložiť ÚKSÚP žiadosť s plánom aplikácie prípravku a spracovaným mapovým materiálom. Z ustanovenia § 32 ods. 2 zákona vyplýva úprava osoby žiadateľa ako profesionálneho používateľa, pričom ustanovenie § 32 ods. 5 zákona dôsledne odlišuje osobu pilota, ktorý vykonáva leteckú aplikáciu (písm. d/) na základe alebo podľa pokynov žiadateľa s tým, že (písm. f/) predkladá žiadateľovi pred začatím použitia toxického prípravku osvedčenie o odbornej spôsobilosti. Vychádzajúc z uvedeného v danom prípade súd nemal pochybnosti o tom, že žalobca je profesionálnym používateľom, ktorý v zmysle § 35 ods. 2 zákona bol povinný viesť evidenciu spotreby prípravkov na ochranu rastlín. Bol teda osobou, ktorá bola povinná zabezpečiť u ÚKSÚP povolenie na výkon leteckej aplikácie prípravku, pričom spoločnosť S. Y. - Trans - Let bola len subjektom aplikujúcim tento prípravok, medzi ktorého povinnosti nespadá a ani nemôže spadať zadováženie povolenia s vykonaním leteckej aplikácie prípravkov na ochranu rastlín, pretože jeho povinnosti vyplývajú z ustanovenia § 32 ods. 2 zákona a viažu sa k zabezpečeniu všetkých potrebných registračných oprávnení na výkon samotnej letky, pričom na tieto letecké práce, ktoré sú koncesovanou živnosťou a ako také sú definované v § 44 leteckého zákona, je oprávnený vydávať povolenie letecký úrad, t. j. dopravný úrad, a nie ÚKSÚP.

Vychádzajúc z uvedeného mal súd za to, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že subjektom povinným na predloženie žiadosti o povolenie leteckej aplikácie prípravku na ochranu rastlín na ÚKSÚP podľa § 31 ods. 2 zákona bol žalobca, a nie D. Y., Trans - Let, u ktorého si žalobca objednal leteckú aplikáciu, a ktorý ju dňa 01.07.2013 aj vykonal. Ten nespĺňa definíciu profesionálneho používateľa, disponuje len osvedčením podľa § 31 ods. 5 zákona. Preto súd zhodne so žalovaným dospel k záveru, že konanie žalobcu dňa 01.07.2013 v rozpore s § 31 ods. 2 v spojení s § 31 ods. 3 písm. d/ zákona bolo dostatočne a spoľahlivo preukázané a správne bola ustálená aj zodpovedná osoba za toto protiprávne konanie a že sa tak stalo v legitímnom procese.

Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, až čiastočne si odporujúce. Žalovaný vo svojom rozhodnutí celkom logicky a postačujúcim spôsobom čo do dostatku dôvodov a zrozumiteľnosti reagoval na všetky v odvolaní vznesené dôvody žalobcu (inak totožné s námietkami žaloby). Napadnuté rozhodnutie tak uvádza všetky relevantné skutočnosti potrebné na jednak preukázanie naplnenia skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 39 ods. 3 písm. m/ zákona a tiež že uložená sankcia sa nevymyká zo zákonného limitu a je v danom prípade primeraná okolnostiam, na ktoré prihliadala.

Súd sa postupne vyjadril aj k tvrdeniam žalobcu v žalobe, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia je zaťaženými vadami. Uviedol, že bolo povinnosťou správneho orgánu, po tom ako obdržal sťažnosť oznamovateľky na vykonanie leteckej aplikácie dňa 01.07.2013, aby postupom podľa § 18 zákona predmetnú sťažnosť prešetril. Ak výsledok šetrenia osvedčoval porušenie

zákona, v ďalšom bolo potom povinnosťou správneho orgánu začať administratívne konanie a o tom delikventa ako účastníka konania oboznámiť, čo v danom prípade aj zo strany ÚKSÚK dodržané bolo. Súd v tejto súvislosti nesúhlasil s názorom žalobcu, že už v štádiu šetrenia podnetu či sťažnosti sa jedná o správne konanie so všetkými právami, ktoré účastníkovi konania svedčia. Ako správne argumentuje vo svojom vyjadrení k žalobe žalovaný, výsledkom nie každého vykonania kontroly, či šetrenia podnetu alebo sťažnosti je protiprávne konanie a v prípade, že nie je, začatie samotného administratívneho konania o uložení sankcie je nedôvodné a ako také nemôže ani začať. Správny bol aj ďalší postup žalovaného, pokiaľ tento ako podklady pre rozhodovanie vo veci ponechal sťažovateľkou predloženú dokumentáciu k správne deliktu, ktorá sa stala podkladom pre správnu úvahu orgánu vo veci procesne konať. Súd pripomenul, že je to správny orgán, ktorému svedčí ustáliť, či a ktorý dôkaz vo veci vykoná a ktorému akú dôkaznú hodnotu prizná (§ 32 a nasl. Správneho poriadku). Uznal však, že žalobca nebol prizvaný ku kontrole leteckého denníka pilota D. Y., Trans - Let konanej dňa 04.07.2013. S výsledkami tejto kontroly, ktoré tvoria podklad rozhodnutia a sú súčasťou administratívneho spisu, ale žalobca mal možnosť oboznámiť sa, preto to súd nepovažoval za takú vadu v konaní, ktorá by privodila zrušenie rozhodnutia.

V danom prípade mal za nesporne preukázané, že k protiprávnemu konaniu došlo (§ 31 ods. 2 v spojení s § 31 ods. 3 písm. b/ zákona č. 05/2011 Z. z.) a žalobca je osobou zodpovednou z tohto správneho deliktu a tvrdenia žalobcu o vadách v postupe súd hodnotí len ako účelovú obranu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním z dôvodu, že predmetné rozhodnutie považoval za vecne nesprávne, nezákonné a trpiace nasledovnými vadami:

- Krajský súd v Bratislave nesprávne právne posúdili vec, lebo zhodne s prvostupňovým správnym orgánom aj žalovaný nesprávne právne posúdili definíciu „profesionálneho používateľa“;
- Krajský súd v Bratislave, resp. Ministerstvo a ÚKSÚP dospeli na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, lebo D. Y. - Trans Let spĺňa definíciu profesionálneho používateľa ako osoby používajúcej prípravky na ochranu rastlín pri svojej profesionálnej činnosti;
- pri možnosti dvoch výkladov ustanovenia § 31 zákona je nutné použiť výklad priaznivejší pre páchatel'a deliktu;
- Ministerstvo a ÚKSÚP vychádzali z dôkazov, ku ktorým sa účastník nemal možnosť vyjadriť, čo Krajský súd v Bratislave nevezal v úvahu;
- dôkazy neboli získané v súlade so zákonom, preto na ne nemožno prihliadať, navyše účastník sa k nim nemohol vyjadriť, čím došlo k porušeniu jeho procesných práv;
- neexistuje dôkaz o aplikácii prípravku na ochranu rastlín, a teda nemohlo dôjsť k naplneniu hypotézy právnej normy, lebo nebolo preukázané, či vôbec došlo k leteckej aplikácii prípravkov na ochranu rastlín a o tejto skutočnosti existuje dôvodná pochybnosť (pochybnosť toho čo bolo aplikované).

Žalobca s poukazom na uvedené navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky prednostne postup podľa §109 ods. 1 písm. c) OSP, teda prerušenie konania a položenie otázky Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 234 zmluvy o založení Európskeho spoločenstva) z dôvodu spornosti výkladu pojmu „profesionálny používateľ“. Keďže rozhodnutie krajského súdu je nesprávne, navrhol odvolaciemu súdu, aby ho postupom podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní a žiadal odvolací súd, aby odvolanie žalobcu zamietol a predmetný prvostupňový rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil, pretože žalobca vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové žalobné dôvody a dôkazy k svojmu protiprávnemu konaniu, ku ktorým by sa už nevyjadril vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.5.2014 a na nariadenom ústnom pojednávaní na krajskom súde dňa 01.03.2016, a ktoré by už neboli v súdnom prieskume posudzované krajským súdom.

Vyslovil názor, že výklad pojmu profesionálneho používateľa vyplýva z ustanovenia § 32 ods. 2 zákona č. 405/2011 Z. z., ktorým je osoba žiadateľa (žalobcu) ako profesionálneho používateľa. Zákon v

ustanovení § 32 ods. 5 pritom dôsledne odlišuje osobu pilota, ktorý vykonáva leteckú aplikáciu na základe alebo podľa pokynov žiadateľa; predkladá žiadateľovi (žalobcovi) pred začatím použitia toxického prípravku osvedčenie o odbornej spôsobilosti. Žalobca bol preto ako povinná osoba podľa § 35 ods. 2 zákona viesť evidenciu spotreby prípravkov na ochranu rastlín a tiež požiadať o vydanie povolenia na výkon leteckej aplikácie

Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave (ďalej len „ÚKSÚP“).

Žalovaný mal za to, že krajský súd sa v predmetnom rozsudku vysporiadal so všetkými žalobnými dôvodmi uvádzanými v žalobe, preskúmal administratívne spisy rozhodujúceho prvostupňového správneho orgánu ÚKSÚP, ako aj druhostupňového rozhodujúceho správneho orgánu žalovaného, nariadil ústne pojednávanie vo veci, na základe čoho aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, vec správne právne posúdil a správne rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalovaný zároveň žiadal odvolací súd, aby nepripustil návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP - posúdenia predbežnej otázky Súdnym Dvorom EÚ ohľadom výkladu pojmu profesionálneho používateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250a ods. 2 OSP a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.09.2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 31 ods. 2 zákona, profesionálny používateľ, ktorý chce letecky aplikovať prípravky na ochranu rastlín, predkladá jednotlivú žiadosť alebo hromadnú žiadosť príslušnému orgánu. Súčasťou žiadosti je aj plán aplikácie prípravkov na ochranu rastlín.

Podľa § 31 ods. 5 zákona, fyzická osoba-podnikateľ alebo právnická osoba zodpovedná za zabezpečenie aplikácií prostredníctvom leteckého postreku musí byť držiteľom osvedčenia o kontrole podľa § 30 ods. 6, osvedčenia podľa osobitného predpisu a osvedčenia o odbornej spôsobilosti podľa § 32.

Podľa § 39 ods. 3 písm. m/ zákona, kontrolný ústav uloží fyzickej osobe-podnikateľovi alebo právnickej osobe pokutu od 16 500 eur do 33 100 eur, ak vykoná leteckú aplikáciu prípravku na ochranu rastlín bez povolenia príslušného orgánu alebo bez toho, aby boli splnené ustanovenia § 31 ods. 5 alebo 6, alebo v rozpore s rozhodnutím podľa § 34 ods. 4.

Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 490/2011 Z. z. Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach, požiadavkách a postupoch na uplatnenie ustanovení o leteckej aplikácii prípravkov na ochranu rastlín a o žiadosti o povolenie leteckej

aplikácie (ďalej len „vyhláška“), profesionálny používateľ podľa § 31 ods. 2 zákona (ďalej len „žadateľ“)

a) predkladá žiadosť podľa prílohy č. 1 spolu s plánom aplikácie prípravku a spracovaným mapovým materiálom, ktorý obsahuje vyznačené

1. farebne jednotlivé ošetrované plochy v mierke najviac 1: 50 000,
 2. výmery jednotlivých ošetrovaných plôch, navrhovaný prípravok a aplikačnú dávku,
 3. elektrické vedenie nad terénom a väčšie prekážky,
 4. pracovné letisko,
 5. vodné nádrže a vodné toky,
 6. chránené územia a ochranné pásma vodných zdrojov,
 7. stanovištia chovu včiel a pastviny,
 8. obývané oblasti,
- b) udržiava primeraný stav pracovného letiska,
- c) určuje prípravok a jeho aplikačnú dávku podľa etikety prípravku,
- d) oboznamuje najmenej 48 hodín pred výkonom leteckej aplikácie chovateľov včiel a dotknuté obyvateľstvo o jej plánovanom výkone spôsobom v mieste obvyklým,
- e) zabezpečuje počas vykonávania leteckej aplikácie na pracovnom letisku pohotovostné vozidlo, mobilný telefón a dostupnosť potrebného množstva úžitkovej a pitnej vody,
- f) zabezpečuje na pracovnom letisku odborne spôsobilý personál na plnenie aplikačného zariadenia,
- g) zabezpečuje poučenie všetkých osôb prítomných pri výkone leteckej aplikácie o činnostiach v prípade havárie,
- h) zabezpečuje zabránenie pohybu osôb a technických prostriedkov po pracovnom letisku,
- i) ak je pri výkone leteckej aplikácie spôsobená škoda, zvoláva pracovnú komisiu zloženú zo zástupcov žiadateľa, osoby podľa odseku 5 a poškodeného, a ak bola škoda spôsobená tretej osobe, aj fytoinšpektora podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona a zástupcu poisťovne.

Podľa § 1 ods. 5 vyhlášky, leteckú aplikáciu vykonáva fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba podľa § 31 ods. 5 zákona, ktorá

- a) ju vykonáva v dohodnutom rozsahu, kvalite a v stanovenom termíne,
- b) overuje správnosť mapového materiálu, oboznamuje sa s plánom aplikácie prípravku a riadi sa pokynmi vyplývajúcimi z rozhodnutia podľa § 31 ods. 4 zákona,
- c) v prípade potreby vykonáva na zemi alebo vo vzduchu rekognoskáciu plôch určených na ošetrovanie,
- d) ju vykonáva podľa pokynov žiadateľa a metodikami na ochranu rastlín so zreteľom na meteorologické podmienky, aby tieto umožňovali dosiahnuť požadovanú kvalitu a účinnosť zásahu za súčasného dodržania podmienok ochrany zdravia ľudí, zvierat a životného prostredia,
- e) oznamuje žiadateľovi najmenej 24 hodín pred jej začatím pripravenosť na jej vykonanie a na prilet lietadla,
- f) predkladá žiadateľovi pred jej začatím, ak sa plánuje použitie veľmi toxického alebo toxického¹⁾ prípravku, osvedčenie o odbornej spôsobilosti podľa osobitného predpisu,²⁾
- g) oznamuje žiadateľovi po jej ukončení šírku neošetrených pásov pri okraji pozemkov a mimoriadne skutočnosti, ktoré sa pri jej výkone vyskytli.

Podľa čl. 3 ods. 25 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, „profesionálny používateľ“ je profesionálny používateľ, ako je vymedzený v článku 3 ods. 1 smernice 2009/128/ES.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES, „profesionálny používateľ“ je každá osoba, ktorá používa pesticídy pri svojej profesionálnej činnosti, vrátane obsluhujúcich pracovníkov, technikov, zamestnávateľov a samostatne zárobkovo činných osôb v poľnohospodárstve aj v iných odvetviach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 4908/2013-510 zo dňa 03.12.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. R/515/2013 zo dňa 14.08.2013 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 16.500 Eur.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správny orgán prvého stupňa (Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky, ďalej tiež ako „kontrolný ústav“) vykonal na základe občianskeho podnetu dňa 04.07.2013 rastlinolekársku kontrolu zameranú na prešetrovanie leteckej aplikácie prípravkov na ochranu rastlín vykonanej dňa 01.07.2013. Listom zo dňa 12.07.2013 správny orgán prvého stupňa upovedomil žalobcu o začatí správneho konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie č. R/515/2013 zo dňa 14.08.2013, ktorým prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 16.500 Eur podľa ustanovenia § 39 ods. 3 písm. m/ zákona za nesplnenie povinnosti podľa § 31 ods. 2 zákona tým, že žalobca vykonal leteckú aplikáciu prípravkov na ochranu rastlín bez povolenia kontrolného ústavu v zmysle § 31 ods. 3 písm. b/ zákona dôvodiac, že správny orgán prvého stupňa mal za dostatočné dôkazy preukazujúce konanie žalobcu v rozpore so zákonom a naplnenie skutkovej podstaty pre uloženie pokuty podľa ustanovenia § 39 ods. 3 písm. m/ zákona, pričom správny orgán uložil pokutu na úplne spodnej hranici sadzby vymedzenej zákonom.

O podanom odvolaní rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím č. 4908/2013510 zo dňa 03.12.2013 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil z dôvodu, že námietky žalobcu nemali tak závažný charakter, ktorý by odôvodňoval zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Navyše mal za to, že prvostupňový správny orgán konal vecne správne, korektne, odborne, na základe právneho poriadku a pri svojom rozhodovaní sa riadil relevantnými informáciami, vychádzajúc zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Krajský súd v rozsudku zamietajúcom žalobu žalobcu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného mal za preukázané, že vykonaným dokazovaním bolo bez pochyb preukázané, že subjektom povinným na

predloženie žiadosti o povolenie leteckej aplikácie prípravku na ochranu rastlín na správnom orgáne prvého stupňa podľa § 31 ods. 1 zákona bol žalobca. Tak zhodne s názorom žalovaného krajský súd ustálil, že konanie žalobcu zo dňa 01.07.2013 bolo dostatočne a spoľahlivo preukázané a správne bola ustálená aj osoba zodpovedná za protiprávne konania s tým, že sa tak stalo v legitímnom procese. Tvrdenia žalobcu vyhodnotil súd len ako účelovú obranu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti.

Odvolačný súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k zisteniu, že v predmetnej právnej veci bolo úlohou krajského súdu predovšetkým vysporiadať sa so spornou otázkou, ktorou bol výklad pojmu „profesionálny používateľ“ v kontexte určenia osoby zodpovednej za nesplnenie povinnosti podľa ustanovenia § 31 ods. 2 zákona - vykonanie leteckej aplikácie prípravkov na ochranu rastlín bez povolenia kontrolného ústavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovalo od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, s ktorého dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje odvolací súd za vecne správne.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov, ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Správne rozhodnutia oboch stupňov obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení správne orgány uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Odvolačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu žalobcu zamietol.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Pre odvolací súd bolo v konaní nesporné, že žalobca sa porušenia zákonnej povinnosti dopustil tak, ako to bolo ustálené správnymi orgánmi, a že práve žalobca je osobou povinnou predložiť kontrolnému ústavu žiadosť o povolenie leteckej aplikácie prípravku na ochranu rastlín. Odvolací súd ustálil, že „profesionálnym používateľom“ v zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 zákona nemohol byť v predmetnej právnej veci nikto iný, než žalobca. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, považovať za správne.

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu, že bolo jednoznačne preukázané, že práve žalobca a výlučne on, svojim konaním porušil povinnosti stanovené v ustanovení § 31 ods. 2 zákona, konkrétne tým, že bol dňa 01.07.2013 vykonaný letecký chemický postrek na ochranu rastlín bez toho, aby žalobca vopred požiadal príslušný orgán o povolenie.

Odvolačný súd súhlasí s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní, že za profesionálnych používateľov je možné považovať aj osoby, ktoré len doplnkovo vstupujú do obchodu alebo používania chemických

prípravkov na ochranu rastlín, medzi ktoré možno zaradiť obchodníkov alebo letiská, železnice či osoby podnikajúce v lesnom hospodárstve. Taktiež dáva žalobcovi za pravdu v tom, že v prípade osoby profesionálneho používateľa a osoby vykonávajúcej leteckú aplikáciu prípravkou na ochranu rastlín sa nemusí vždy jednať o dva odlišné subjekty, teda môže ísť o totožnú osobu. V predmetnom prípade má však odvolací súd za nesporné, že leteckú aplikáciu chemického postreku si žalobca objednal, čo znamená, že zo strany realizátora leteckého postreku (D. Y. - Trans Let) sa nejednalo o svojvoľnú leteckú aplikáciu, za výkon ktorej by mal niesť zodpovednosť. Na rozdiel od žalobcu ako profesionálneho používateľa nebol povinný spĺňať podmienky ustanovenia § 31 ods. 2 zákona v spojení s ustanovením § 1 ods. 4 vyhlášky (vyžiadať si povolenie na leteckú aplikáciu prípravku na ochranu rastlín), ale vzťahovali sa naň ho ustanovenia § 31 ods. 5 zákona v spojení s ustanovením § 1 ods. 5 vyhlášky (byť držiteľom príslušných osvedčení).

Z uvedeného odvolací súd vyvodil, že sa nemožno stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že sankcionovať bolo možné výlučne subjekt, ktorý reálne vykonal leteckú aplikáciu prípravku bez príslušného povolenia. Odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že práve žalobca svojou objednávkou leteckej aplikácie prípravkov na ochranu rastlín u realizátora vyvolal uskutočnenie samotného postreku, čím sa zaradil pod pojem profesionálneho používateľa a bol preto povinný vopred si zabezpečiť povolenie príslušného orgánu na vykonanie zamýšľanej leteckej aplikácie chemického postreku, preto výlučne žalobca nesie zodpovednosť za porušenie zákonnej povinnosti.

K žiadosti žalobcu o postup podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ OSP, teda o prerušenie konania a položenie otázky Súdnemu dvoru Európskej únie z dôvodu spornosti výkladu pojmu „profesionálny používateľ“ odvolací súd uvádza, že žalobcom navrhovaný postup nebol v prejednávanej veci potrebný. Odvolací súd pri formulovaní svojho záveru vychádzal zo skutočnosti, že síce z ustanovení Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES vyplýva vymedzenie, kto sa považuje za „profesionálneho používateľa“ len vo všeobecných rysoch, podľa platnej právnej úpravy Slovenskej republiky (§ 31 ods. 2, 5 zákona v spojení s § 1 ods. 4, 5 vyhlášky) je ale možné bez komplikácií rozpoznať rozdiel medzi profesionálnym používateľom (žiadateľom o povolenie s aplikáciou prípravkou na ochranu rastlín) a vykonávateľom leteckej aplikácie (subjektom, ktorý reálne vykonáva žiadateľom požadovanú leteckú aplikáciu chemického postreku rastlín za účelom ich ochrany). Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru o absencii dôvodov na predloženie veci Súdnemu dvoru Európskych spoločností so žiadosťou o rozhodnutie o predbežnej otázke v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ OSP.

Vo vzťahu k uloženej pokute dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že pokuta bola žalobcovi uložená dôvodne, pretože žalobca porušil povinnosti stanovené predpismi uvedenými v § 31 ods. 2 zákona, a to konaním podrobne špecifikovaným v prvostupňovom rozhodnutí. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa jedná o najnižšiu sankciu, akú bol v medziach zákona správny orgán prvého stupňa oprávnený žalobcovi uložiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu odvolania, ktorým žalobca namietal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednaný prípad a žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, a teda neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a §

250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.